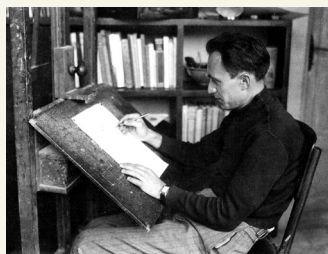

אריה נבון.

צייר, קריקטוריסט ומעצב
תפאורות (1909-1996)

הבדאי, "הביבר העליז", "המסע הגדול" ועוד. ב-1948 החל לעסוק בעיצוב תפאורות לתיאטרון. ההצגה הראשונה שעיצב לה תפאורה היתה "הוא הלך בשדות" בתיאטרון "הקאמרי". אחריה עיצב תפאורה ללמעלה ממאה וחמישים הצגות. בין הבולטות בהן "מלכת שבא", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "פונדק הרוחות", "עוץ לי גוץ לי", "קזבלן", "כתר בראש", "פיטר פן". זמן קצר לפני מותו פרסם ספר אוטוביוגרפי בשם "בקו ובכתב: פרקי חיים ורישומים", ובו שילב רישומים עם פרקי זיכרונות ואנקדוטות מחייו האישיים. זכה בפרסים רבים בהם: פרס דיזנגוף לציור ב-1939; פרס סוקולוב לעיתונות ב-1958; פרס כינור דוד ופרס ישראל לאמנות הבמה ב-1996.

שדרות רוטשילד ("דבר השבוע" 15.1.53)

נולד באוקראינה ועלה לארץ-ישראל עם משפחתו בגיל עשר. נחשב לקריקטוריסט המקצועי הראשון של היישוב העברי בארץ-ישראל. עסק גם בציור, באיור, ברישום, באנימציה ובעיצוב תפאורות. ב-1928 החל לפרסם קריקטורות בעיתון "דואר היום" בעריכת איתמר בן אב"י ולאחר מכן בעיתון "דבר" על פי הזמנת עורכו ברל כצנלסון, ושם עבד בין השנים 1933-1964. הקריקטורות שלו עסקו בענייני השעה והצטיינו בסגנון המינימליסטי. הקריקטורות שיקפו את הפוליטיקה ואת התרבות הישראלית והיו אהודות מאוד על הקוראים. בין השנים 1936-1954 עבד בשיתוף פעולה הדוק עם המשוררת לאה גולדברג ויחד יצרו את הקומיקס הראשונים בישראל שהיו למעשה ציורים מסופרים. שיתוף הפעולה ביניהם הוליד את הסדרה "אורי מורי" שהופיעה בעמוד האחורי של המוסף לילדים של עיתון "דבר". אורי מורי היה ילד ישראלי שובב שהגיע לישראל מהגולה והפך ל"צבר" לכל דבר, בדומה לאריה נבון עצמו. קומיקס נוספים של השניים כוללים את "אורי החלוץ בונה קיבוץ", "מר גוזמאי